

Respostes a la ciutadania del PSC al Ple de 30-7-2014

María Jesús Sinfreu

No poso en dubte que sigui legal, els polítics solen fer lleis a la seva mesura, però els sembla ètic que hi hagi membres d'aquest govern municipal que puguin acumular i compatibilitzar, sense cap rubor, ingressos múltiples com a càrrecs oficials, Diputació, PROGESER, assistència a plens, dietes, reunions, conferències, ATM, etcètera, mentre es criminalitza aturats amb subsidis de misèria per fer algun treball esporàdic en B per poder subsistir?»

El senyor Giner:

“Bé, és un tema de debat, no?, i un tema, doncs, que promet ser un punt àlgid en el futur, segurament. I podem debatre sobre aquesta regulació legal, i segurament arribariem a la conclusió que és millorable i que poden haver-hi altres formes de retribució, però per a això hi ha d'haver les disposicions legals per part de les administracions competents, per poder-les establir, però és un tema evidentment que està obert, i és un tema que segurament no està ni molt menys esgotat, sinó que és un tema de debat.

Hi ha una altra intervenció que va també adreçada a tots els portaveus dels grups polítics, que fa la senyora María Sierra. Ella, amb aquest extens escrit que ens presenta, ha fet una sèrie de consideracions, i ha fet esment de determinades persones que ni són polítiques ni tenen cap càrrec aquí, a l'ajuntament. Per tant, el que voldríem, doncs, és obviar aquesta part, i aniríem directament al que es plantejava a nivell de les intervencions o preguntes dels grups. No voldríem intervenir, doncs, o fer esment o referència a persones en aquest sentit, que no són polítics en actiu en aquesta corporació. Per tant, me'n vaig al punt directament en què feia les preguntes, o en què demanava algunes respostes.

Maria Sierra

Ahora voy a hacer una petición, y veremos la buena voluntad de todos, incluso del partido que gobierna en este municipio. Tenemos una piscina descubierta donde los discapacitados no pueden acceder. Lo hacemos, con permiso del ayuntamiento, bajando con el coche desde el aparcamiento de La Baronda. Pero el terreno está sin asfaltar, y cuesta muchísimo llegar, cuanto más subir hasta el coche. Creo que asfaltarlo con hormigón no sería tan costoso, y facilitaríamos el acceso al que todos tenemos derecho. He pedido el flexo de la ducha de discapacitados el día 21 de junio, el día 4 de julio aún no estaba puesto. Los discapacitados no se podían duchar, el resto de ciudadanos sí. Son pequeñeces, pero importantes para el que no puede acceder a una ducha, y de nuevo discriminación, porque no se debería pedir, debería estar puesto. Tenemos muchas calles todavía que están inaccesibles para

estas personas. El propio ayuntamiento tiene un escalón en la entrada. Pequeñeces no, necesidades de accesibilidad. Así hay muchas aceras todavía, que son más importantes que una hoguera o que fiestas, que cuestan mucho dinero, pero ahí sí estáis todos de acuerdo, ¿no?

Necesitamos una residencia para nuestros hijos. Todavía no he visto a nadie de la oposición hablando de ella, solo el PSC de Esplugues. Un día no estaremos y tenemos derecho a saber cómo quedarán nuestros hijos, pero claro, son nuestros, solo nuestros, y CIU y Esquerra la han echado atrás. Recogimos 4.000 firmas en una semana, y se entregaron a la Generalitat. Se firmó un convenio, se hizo el proyecto, pero su partido y Esquerra están tan ocupados en engañar al pueblo que no les interesa lo demás, y la han echado para atrás otra vez por falta de dinero.

Excusas hay para todo menos para los más desvalidos, pero sepan que detrás de estas personas estamos nosotras, madres con el coraje que a ustedes les falta. Trabajamos y lo hacemos con mucho sacrificio para que nuestros hijos tengan aquello por lo que ustedes deberían luchar: bienestar. No pedimos subvención, y además ayudamos a otras entidades que necesitan material para los chicos discapacitados. No hacemos venta desleal, como se va diciendo por ahí, hacemos un rastrillo que tiene mucho trabajo y muchas horas, y un esfuerzo tremendo. Es más, es un mes intenso de no parar, y que nadie cobra nada. El pueblo lo agradece y colabora, y con ese dinero se compra material para rehabilitación, y se paga la rehabilitación. Se hacen donaciones a quien lo necesita. El año pasado fue a ASPRO CEAS, se les compró colchonetas, cuñas y material de fisioterapia por un valor de 1.000 euros. Este año el material ha sido para el casal de discapacitados, y se ha comprado una bicicleta motor med de rehabilitación que ha costado 3.500 euros, colchonetas, cuñas, rulos, pelotas, todo lo necesario, y que debería pagar la Administración, pero trabajamos y lo hacemos con gusto, porque quien nos conoce sabe lo que hacemos y los motivos. Espero este año contar con la colaboración de todos ustedes. Creo que pueden perder quince minutos y visitarnos.

AIDED ha conseguido temas importantes trabajando, y así seguiremos. Espero que tengan ustedes claro que comer cada día para todos, no solo para estos niños, es una necesidad, que hay familias que no pueden hacerlo diariamente, y que esos discapacitados tienen menos oportunidades que el resto de los chicos. Solo pido como madre y como representante de este colectivo sensibilidad y trabajo para mejorar sus vidas, que ya son bastante complicadas, y que ustedes utilicen el asiento que tienen dignamente, que visto lo visto hay quien debería sentarse en el suelo.”

(Aplaudiments.) (Veus de fons.)

La senyora alcaldessa:

“Bueno, vamos a ver... Un moment... (*Veus de fons.*) No, un moment, perquè no podem proferir..., no podem parlar en el moment en què hem de respondre, i bé, de moment no podem proferir..., després tindran un torn, podran preguntar el que vulguin, i per tant, jo crec que ara sí que és el torn de donar resposta i d'intervenir, perquè entenc que aquesta no anava adreçada exclusivament a l'equip de Govern, entenc que anava en general, era un escrit per prendre en consideració, crec que és el que deia al principi. Hi ha una part que, efectivament, doncs ja l'hem obviada, parlat a més a més amb la persona que ens ha fet la remissió d'aquest text, i, per tant, hem anat directament a aquesta última part, oi?”

Pel que fa a les peticions, aquesta entitat ja ens havia fet arribar les peticions, i, per tant, estem treballant en elles, i jo crec que sí que és el moment, si així ho consideren oportú, de poder intervenir, donar resposta o comentar el que estimin oportú.”

El senyor Giner:

“Bé, sobre la intervenció o les preguntes, concretament, que ha fet la senyora María Sierra, en relació a la piscina descoberta, és veritat que hi ha un tram que és sauló i que, per tant, nosaltres en prenem nota, i s'utilitza fonamentalment a l'estiu, de cara a la piscina d'estiu, perquè és un accés que hi ha per La Baronda a la piscina d'estiu, i mirarem, doncs, de fer una actuació a través d'algun pla ocupacional.

Amb el tema de la dutxa, hem preguntat, i ens diuen que està posada concretament des del dia 2 de juliol. I referent a l'accessibilitat, en cada una de les obres que fa l'ajuntament es fan obres d'adequació i d'accessibilitat dels carrers. Totes les que es fan en aquest sentit ho tenen, i tenim un bon..., els diríem que el resultat és positiu i, per tant, creiem que aquesta és una localitat que en aquest tema Déu n'hi do, no està pas malament. És un objectiu permanent, i que moltes altres vegades va lligat a les obres d'urbanització d'algun vial.

Hi ha una cosa que plantejava, quan deia que aquest tema de les..., concretament el tema de les residències de discapacitats, que per què no es van fer amb el tripartit. Bé, no tot és bufar i fer ampolles, eh?, perquè des que se signa un conveni doncs hi ha tota una sèrie de tràmits que comencen, i que no és allò que dius ràpid, eh?, dos anys i tal i qual. Quan es va signar el conveni aquest, a continuació es va haver d'aprovar el planejament respectiu, l'ajuntament el va tramitar i es va aprovar.

Per altra banda, doncs, la Generalitat va adjudicar..., va fer un concurs i va adjudicar un projecte per construir aquesta residència de pluridiscapacitats. Aquest projecte el van presentar l'ajuntament i va ser informat favorablement pels tècnics de l'ajuntament, i l'any 2008 es va fer la cessió dels terrenys per poder, doncs, construir aquesta residència de pluridiscapacitats, i fins ara no hem tingut resposta a aquesta cessió, perquè no ha estat acceptada per la

Generalitat. O sigui que ja li dic, eh?, les coses s'han anat fent pas a pas i amb el temps necessari, el que passa és que des de l'any 2008 hi ha una cessió d'un terreny no acceptada, i aquí hem acabat, i aquí s'ha paralitzat el tema.”

La senyora alcaldessa:

“Amb això hem acabat tots els precs per escrit? Molt bé. Doncs ara entrariem en l'apartat de precs i preguntes. Primer de les persones que són presents, però primer he de preguntar també, perquè hi ha un torn preferent per a les associacions de veïns, si hi ha algun president o presidenta d'associació de veïns que vulgui intervenir.

Bé, veig el president que ha delegat. Per tant, entenc que encara que hi és present, qui prendrà la paraula serà en senyor Eduard Doce. Doncs té fins a tres minuts per poder plantejar un tema relacionat amb el seu barri. Fins a tres minuts. Avui seré una mica estricta, que normalment som molt flexibles amb el temps, perquè em sembla que tindrem moltes paraules demanades.”

El senyor Doce:

“Ho entendrem, perquè s'està fent una mica tard. Parlaré, i amb això li demano una mica de comprensió, en nom d'un seguit d'associacions i de comunitats de propietaris, concretament de l'Associació de Veïns de La Miranda, de la Comunitat de Propietaris de La Mallola-Cases, de la Comunitat de Propietaris de La Mallola-Pisos, dels veïns del carrer Magdalena-Amigó i del carrer Nord, i com sap, de 1.308 ciutadans d'Esplugues que ens han atorgat la seva signatura, han donat la seva signatura per oposar-nos al projecte de construcció d'un tanatori a la Plaça de la Constitució.

Ens felicitem, en primer lloc, de la retirada de la permuta al solar del carrer Nord. És una part de la lluita, diguem-ne, que portem aquests veïns, que veiem justificada la nostra feina amb aquesta retirada. Però això ens porta una mica on érem fa dos anys, quan ens vam començar a oposar a aquest projecte. Les raons que vam donar per escrit per oposar-nos al projecte de la Plaça de la Constitució, han passat dos anys, i en el projecte que s'ha presentat i que l'ajuntament ha aprovat inicialment –l'equip de govern ha aprovat inicialment– es mantenen.

I aquesta alternativa que es va buscar al carrer Nord, sense explicar-la ni als altres grups polítics ni als veïns que havíem estat consultats abans, o als que s'hauria pogut consultar després perquè serien més directament afectats, això ens ha portat a una situació en la qual tenim probablement, algú ho ha dit abans, un projecte pitjor. Ens trobem en una situació en la qual tenim un projecte que l'equip de govern, amb la tramitació del pla especial, entenem que li ha atorgat, o li dóna, una sèrie de..., el que entenem discrecionalitats, aplicant lògicament marges legals, però en l'extrem més alt del que això es podria fer, no?

Si no hi hagués pla especial estaríem en el que diu el pla general per a la zona, el 20 a 10, i en el pla especial, diguem-ne, quan es fa el pla especial, s'haurien de complir tres tipus de condicions: una adaptació de l'ús en el cas de

l'equipament, que en aquest cas entenem que no es contempla, i un exemple d'això és que quan un altre tanatori ha vingut a implantar-se a Esplugues no s'ha situat en un terreny d'equipaments sinó que s'ha implantat en un sòl industrial; l'interès públic, que en aquest cas no el veiem justificat, i el projecte no el justifica, veiem que no es contempla la urbanització de la rotonda, que lògicament és una obligació d'aquest pla, veiem que no es considera l'afectació que això té sobre la mobilitat en el sector, ni els interessos de la residència i de la inversió que s'ha fet, en uns terrenys que a més a més són una concessió municipal de construcció d'una residència geriàtrica, que estaria paret amb paret amb aquest tanatori.

I d'altra banda, tampoc s'aconsegueix l'adaptació a l'entorn, perquè tractant-se d'una parcel·la de 1.400 metres quadrats, quan comparem amb altres plans especials pròxims, veiem que la que més..., diguem-ne que la següent de mida tindria tres vegades la mida d'aquesta parcel·la. I en aquesta parcel·la, que és tres vegades més gran, l'ocupació és un 70 per cent inferior a la que ara l'ajuntament acceptaria. Això, clar, al que porta és que com que la dimensió de la parcel·la és molt més petita, aquesta edificació un 70 per cent més gran el que genera és una sensació que..., una realitat que l'edifici no cap a la parcel·la.

I tot això es fa no entenem massa amb quin..., diguem-ne que l'argumentació que s'ha donat abans és que el pla especial ara es desenvolupa amb una parcel·la privada, de propietat privada, en comptes d'en una parcel·la de titularitat pública, però jo entenc que l'ajuntament –o entenem els afectats– dins d'aquesta funció que té d'ordenació del territori, ha de vetllar igual, i l'ordenació ha de ser, diguem-ne, amb sentit, tant si és en un sòl de propietat privada, com si és en un sòl de titularitat pública.
Llavors...”

La senyora alcaldessa:

“Senyor Doce, porta més de cinc minuts, tenia tres.”

El senyor Doce:

“Faria les dues preguntes...”

La senyora alcaldessa:

“Si pot acabar... Exacte, en vint segons.”

El senyor Doce:

“Faria les dues preguntes. La pregunta a l'equip de govern seria si coneix l'equip de govern l'avantatge econòmic que obtindrà Àltima instal·lant el tanatori en un terreny d'equipament, que té els avantatges que en aquest cas suposa la

tramitació d'un pla especial i el menor preu del sòl. I per a la resta de portaveus dels partits i el regidor no adscrit, si consideren legalment admissible i acceptable que la sol·licitud del pla especial presentat per Àltima –a la presentació del pla presentat per Àltima– figurin 300.000 euros que s'haurien d'entendre com una donació que fa aquesta empresa a l'Ajuntament d'Esplugues, i que ens sembla que justifica, o sembla justificar, un interès públic, però que legalment no està recollida, perquè en sòl urbà consolidat aquesta compensació no té lloc, eh?"

El senyor Comellas:

"Moltes gràcies. Intentarem ser breus llegint un tros de les al·legacions, que com que són públiques, crec que a més són prou clares. Nosaltres pensem que estem davant d'un cas d'arbitrarietat en l'aplicació de la llei. Fins on hem parlat, i hem parlat amb diversos experts, no amb un ni amb dos, cap no ens ha sabut reconèixer cap llei, cap norma que empari aquest pagament. Per tant, això nosaltres ho hem posat a les nostres al·legacions, que llegirem ràpidament, en el seu punt tercer.

Diu: «La càrrega urbanística de 300.000 euros que figura a l'apartat 9 de la memòria no té cap justificació, i CIU Esplugues ho considera, doncs, un intent de compra de la voluntat del Ple municipal.» Textualment hi figura l'aportació efectiva econòmica d'un import total de 300.000 euros a l'Ajuntament d'Esplugues de Llobregat. «Sense perjudici de les accions legals posteriors que el Grup Municipal de CIU Esplugues emprengui si el Ple aprova provisionalment aquest pla especial, amb aquest presumpte suborn inclòs, entenem que el simple oferiment d'aquesta xifra econòmica lesiona els interessos i l'honorabilitat de l'ajuntament, que posa un preu totalment arbitrari per facilitar l'accés a la tramitació de l'expedient via pla especial. CIU Esplugues sosté que és una xifra arbitrària, perquè l'explicació de la magnitud de la mateixa ha estat improvisada de manera continuada pel portaveu municipal del Grup Socialista, afegint més elements de confusió a la natura del pagament.

Així, quan en comissió informativa se li ha demanat un escandall de la xifra, s'ha passat per diverses fases des del desembre del 2013. Des d'afirmar que no existia l'escandall corresponent a un possible equipament cívic al barri de la Ciutat Diagonal, a construir per aquesta mateixa xifra, fins a posteriorment mostrar l'escandall que correspon al projecte d'uns hangars per als camions de la brigada municipal al carrer Nord amb Andreu Amat, que òbviament no es faran mai, i que el conveni de permuta ha estat retirat precisament avui pels seus promotors, un dia abans de presentar aquest pla especial.»

En resum, l'únic que no ha variat és la xifra de 300.000 euros, però sí la seva justificació en tres fases diferenciades: equipament cívic a Ciutat Diagonal, hangars per a camions a la brigada municipal als carrers Andreu Amat i Nord, i finalment sostenim un presumpte suborn al Ple de l'Ajuntament. "

El senyor Sánchez:

“Perdón, perdón, perdón. Perdón, eh? Si me permite, alcaldesa...”

La senyora alcaldessa:

“Sí, bé, podem continuar, si tenim una mica de paciència, perquè...”

El senyor Sánchez:

“No, es que ya no la tengo, lo siento. Por alusiones directas pido la palabra un minuto brevemente, simplemente. *(Veus de fons.)* Sí, la que dirige el Pleno por ahora es ella. Gracias.

Es que es la tercera vez que lo oigo ya, y la cuarta que lo dices en público, y yo particularmente, y seguro que hay mucha más gente que puede secundar lo que voy a decir, no voy a tolerar... *(veu de fons)*... que vuelvas a insinuar que alguno de los veintiún concejales –o veinte, si te quieres restar tú– vuelvas a insinuar que esos 300.000 euros son para ni comprar nuestra voluntad ni sobornarnos. Básicamente porque te pido por favor, por el bien de la política precisamente, que si realmente tienes opiniones fundadas sobre eso salgas de aquí y te vayas a la fiscalía a denunciarme, a mí particularmente, y estaré encantado de aportar lo que se me requiera, y obviamente estaré en mi derecho de actuar contra ti en caso de que no sea así.”

(Alguns aplaudiments.) (Veus de fons.)

La senyora alcaldessa :

«Bé, jo crec que el que hem de fer és reservar-nos el dret a emprendre les accions oportunes, perquè crec que més d'un, i jo sóc una, ens hem sentit al·ludits, i efectivament, qui tingui alguna mena de dubte que vagi corrent a la justícia, perquè si no jo seré la primera en arribar.»

El senyor Giner:

“Bé, sobre la pregunta concreta que ens feien, sobre el tema de quin és l'avantatge econòmic, doncs, jo no conec cap avantatge econòmic, perquè desconexem quins són els pactes o els tractes entre privats, no tenim absolutament ni idea, ni els preus de compravenda, ni si és car, si és barat ni si és regalat, no sabem absolutament res d'aquest tema.

Sobre el tema dels 300.000 euros, ja s'ha pronunciat l'alcaldesa contundentment, però sí que queda clara una cosa: no hi ha cap informe jurídic a l'aprovació inicial per part dels serveis jurídics que ens indiquin que això és una quantitat que no..., o que aquesta aportació voluntària per part de

l'empresa, que és una de les coses que explicaré també, s'ha fet en altres projectes d'urbanització o de construcció, que en lloc de fer el que tocava han fet molt més per la gestió de l'ajuntament. No és la primera vegada ni molt menys, sempre hem intentat, doncs, que els promotors i constructors facin més obra pública de la que els tocaria, i això crec que és un mèrit important. Queda molt clar que no hi ha cap informe jurídic que a l'aprovació inicial ens digués: «Compte, que no hi pot figurar aquesta quantitat.» Per tant, nosaltres ho hem aprovat des d'aquest punt de vista, amb tots els informes jurídics favorables.

Ara bé, el que ha dit el senyor Comellas, i ho ha repetit, ho va dir a Esplugues Televisió, tots vam coincidir que s'havia passat, no tres sinó vint-i-cinc pobles amb aquestes afirmacions, gratuïtes, per altra banda, i el que sí que queda clar és que en aquest sentit, doncs clar, com ha dit l'alcalde, ens reservem les actuacions oportunes.”

La senyora alcaldessa:

“Sí, senyor Comellas.”

El senyor Comellas:

“Sí, per al·lusions. Per desgràcia, quan vaig demanar que es contestessin les al·legacions dels veïns al tema de la permuta, amb pràcticament les mateixes paraules apareix aquesta frase. Per tant, no és quelcom que ha sortit d'una anàlisi buida d'un regidor que no és arquitecte, en aquest cas, sinó que surt d'un debat més ampli, contrastat amb experts, com vostè ben sap.”
(*Se sent el senyor Giner, que parla sense fer ús del micròfon.*)

La senyora alcaldessa:

“Bé, totes les aportacions que estiguin per escrit, amb llum i taquígrafs, no són les que ens han de preocupar, segurament, en aquest país, sinó altres 3 per cent que no estaven escrits en cap paper. (*Remor de veus.*)
I dit això, doncs ara sí, passaríem a l'apartat de precís i preguntes per part de la ciutadania. Veig moltes mans, persones que no assisteixen regularment al Ple. I, per tant llegiré –a banda que ara prendrem el nom de les persones que volen intervenir– com ha de funcionar aquest apartat. I diu, una vegada s'ha acabat el que hem acabat: «Finalment el president o presidenta del Ple autoritzarà la formulació d'intervencions orals per part de les persones assistents a la sessió, amb una durada màxima de trenta minuts.» Seré flexible, però diu «amb una durada màxima de trenta minuts». Això voldria arribar que en arribar als trenta s'hauria d'acabar el torn. «Es podrà formular un màxim de dues intervencions per persona, i cada intervenció tindrà una durada màxima d'un minut. El sobrant del temps de les intervencions no serà acumulable.» Per tant, podem fins a dues intervencions per persona, d'un minut cadascuna d'aquestes. Normalment som molt flexibles, avui, si em permeten, ho seré una mica menys. Ho seré, però ho seré una mica menys. Els demano, ja que hi ha tanta paraula demanada, ser molt breus i fer la petició o la pregunta, el comentari, fer la

intervenció el més curt possible, i donant les idees necessàries. Demano, com no, perquè veig que hi ha molt d'ambient a la sala, bones maneres, bona educació, màxim respecte –que no ho dubto, com sempre és així– i no dubto que així serà.

Molt bé, doncs, dit això, hi ha moltes persones que no coneixem, ens haurien de dir el seu nom. Ivan. Anna Coll. Bé, comencem amb la gent de Ciutadans, que demanen tots... Antoni Chánez. Julio Roldán... Molt bé. Senyor Brito, Jessica Godoy, Alberto Álvarez, José Fernández. Jo crec que la part d'aquí ja la tenim... No, no la tenim. Miquel Omeche. Molt bé, l'Eduard Doce, Albert Pastor. I senyora Oró, estava dreta, no sé si volia demanar la paraula. (*Veü de fons.*) La senyora Neus Oró també.

Ara fem lectura per si ens hem deixat alguna persona, d'acord? A veure, i si no llegeixo bé, em disculparan: Ivan, Anna Coll, Antonio Chánez, Julio Roldán, Javier Mederos, Laura Benito, Laura de Lucas, Francisco Brito, Jessica Godoy, Albert Álvarez, José Fernández, Miguel Omeche, Eduard Doce, Albert Pastor, i la senyora Neus Oró, que tancaria... (*Veü de fons.*)

Sí, senyora Oró. Sí. No, no. Ah, que vol ser la primera? (*Veü de fons.*) Que vostè ja té una edat. Doncs si no tenen inconvenient la resta, comencem amb la senyora Oró. (*Remor de veus.*) Senyora Oró... Sap que té un o dos minuts i no gaire més, i em disculparà que avui serem..."

La senyora Oró:

"Perdó. Moltes gràcies, però és que tinc unes altres obligacions, com em va passar a l'últim ple, al qual no em vaig poder quedar a sentir les respostes, però és que tinc una companya, i des de les quatre de la tarda estava sola, i avui li passa exactament igual. Perdó. Aquest mes, *desde luego*, ens han fet jugar una mica a cuït i amagar amb el Ple, eh?

Començaré. Callaré la meitat de les coses que tenia apuntades, que m'ho havia preparat una mica, les deixaré de dir. El primer de tot excusar-me perquè a l'últim Ple vaig haver de marxar perquè no vaig poder escoltar les respostes, tenia una altra feina.

Començarem: «Ser o no ser», es llegeix a Hamlet. Si la llei no està a dintre, no es pot complir la llei. La llei és respecte a la natura i als essers vius, a tots. La Constitució, al punt 1, diu: «España se constituye en un estado social y democrático de derecho, que propugna como valores superiores de su ordenamiento jurídico la libertad, la justicia, la igualdad y el pluralismo político.» Qui són els antisistema? Els que juren, prometen o accepten acatar per imperatiu legal, i al poc fan renúncia del sistema?

Article 14: «Los españoles son iguales ante la ley, sin que pueda prevalecer discriminación alguna por razón de nacimiento, raza, sexo, religión, opinión, o cualquier otra condición, circunstancias personales o sociales.» Qui és el jull – *cizaña* en castellà– qui és el blat? El lema del socialisme diu que cadascú aporti segons les seves capacitats, i que rebi segons les seves necessitats. El capitalisme no és dolent en sí mateix, el mal és l'ús per al que el fem servir, pot

acabar sent capitalisme depredador, voraç, insaciable, rapinyaire, roí. I amb quina mida practiquem què? Qui és l'espècia invasora? Tothom ho fa i ho deixem fer.

Vull demanar un altre cop un alberg i un menjador social a Esplugues, reduir la despesa en focs artificials de les festes, subvencionades per l'erari municipal, i destinar-la a l'alberg i menjador social. La generositat és privilegi de reis, tots tenim una mica d'anticossos monàrquics, jo també. I després, del Mio Cid llegeixo una frase que diu: «Señor, en el nuestro mal, vos non ganades nada.» A vegades sí.

Gràcies.”

(Aplaudiments.)

La senyora alcaldessa:

“Bona nit, senyora Oró. El senyor Iván.”

El senyor Iván:

“Hola, buenas noches a todos. Para empezar, queremos agradecer al Pleno que nos deje expresar nuestra indignación, como ciudadanos y colectivo, hacia un concejal de este municipio, el señor Roger Pons. Este concejal viene a decir que invita a la gente a usar un transporte colaborativo que es ilegal. Ese transporte se llama Uber. Al señor Pons le informo que sí, que puede ser que varios de los comentarios contra Uber sean de taxistas cabreados, ya que estamos hartos de empresas que quieren entrar en el mercado saltándose todas las reglas. Usted mismo habrá visto el anuncio este que dice: «Sin IVA, sin hospitales, sin educación pública.» Pues usted se las está saltando a la torera. A eso es a lo que usted invita al ciudadano, que ha depositado una confianza en usted, les invita a crear una economía sumergida, de una empresa declarada ilegal. Y luego nos quejaremos de que existen los recortes. La Constitución dice: «El desconocimiento de la ley no exime de cumplirla.» Deje de aprovechar esa situación como personaje público, ¿o acaso tiene usted algún interés? No será ni el primero ni el último, ¿eh?

Por ello, le exigimos desde el grupo Élite Taxi una disculpa pública hacia los ciudadanos y el sector del taxi, con su correspondiente explicación. Segundo, su inmediata dimisión, pues ni este ni ningún otro municipio puede ser representado por un cargo incompetente, que habla desde el desconocimiento y utiliza su cargo para la incitación al fraude. Por ello, sepan ustedes, todo el Pleno, que vamos a venir aquí mientras ese personaje siga en el Pleno. Y sabiendo quien es usted y lo que ha hecho, solo esperamos que cuando coja un taxi, el taxi le reciba con una sonrisa en la boca, no lo que usted ha hecho, que es un incompetente y un subnormal.”

(Aplaudiments.)

La senyora alcaldessa:

“Antonio Chávez... *(Veus de “dimisión, dimisión”.)* Vamos a ver, vamos a ver... *(Veus de fons.)* Això no es pot fer –això no es pot fer, això no es pot fer. És que a més... Jo sóc, de veritat, i ho som en general i jo també, com a presidenta del Ple, molt tolerants i molt flexibles, però ho diu molt clarament el nostre ROM, no podem exhibir... No podem ni aplaudir, i aplaudim, i tothom aplaudeix i moltes vegades en coses que ens poden agradar o no, però això no ho podem fer. Si de cas, en acabar...

(El senyor Chávez parla sense fer ús del micròfon.)

Però en el ple...

(El senyor Chávez parla sense fer ús del micròfon.)

Un moment, un moment, que això té un ordre. Ell prendrà la paraula... *(Veus de fons.)* Si us plau, deixin-me llegir el que diu exactament el ROM, que diu... Perquè ho sapiguem, i després podem tenir..., però hem de saber-ho. «El públic assistent a les sessions no podrà intervenir ni efectuar manifestacions a grat o de desgrat. Tampoc no es podran exhibir pancartes, cartells, ni proferir comentaris que afectin el normal desenvolupament de la sessió.» Bé, no es pot ni aplaudir –no es pot ni aplaudir. Tenim un marge, però jo crec el que hem de deixar és que hi ha diverses paraules demanades, deixem que aquestes persones preguntin, i després respondrem... *(Veus de fons.)* Sí, efectivament, i tots nosaltres donarem les respostes que les persones que han pres la paraula ens han sol·licitat. Si els sembla bé, fem-ho per ordre, com ho diu el reglament, i així ens podrem escoltar tots plegats.

I dit això, sí... He d'advertir d'una altra cosa: no es pot gravar el Ple, només els mitjans de comunicació autoritzats. Sé que han fet alguna fotografia, també hem estat flexibles, però gravar només pot gravar el càmera que tenim aquí, o les càmeres que vénen, perquè estan autoritzades, ho diu el ROM, i, per tant, sí que demanaria, si us plau, que no es «gravi». Bé, ho he dit una mica tard, segurament, però segurament també seguiran les meves indicacions a partir d'ara.

Llavors, ara és el torn de la senyora Anna Coll, que ja dirà si té una o dues. Sap que avui, doncs, com a molt, té dos minuts per plantejar el que consideri oportú.”

La senyora Coll:

“Bé, era un aclariment, simplement. Aclarir-li al noi del PP, al senyor Luís Ortega, que la resposta que em donava al darrer *Pont d'Esplugues*, on afirmava que en la participació de la ciutadania a les eleccions municipals es va aconseguir gairebé el 70 per cent, doncs, vostè creua dades. El 71,8 per cent de participació va ser a les autonòmiques del 2012, i li torno a repetir que a les municipals del 2011 va ser del 52,9 per cent. Si utilitza dades utilitzi-les bé, perquè ja que les persones que participem a la tribuna oberta no tenim dret a

rèplica, com a mínim no manipuli la informació, ja que diu que «viu i batega per Esplugues».”

(Alguns aplaudiments.)

La senyora alcaldessa:

“Molt bé. Entenc que ja estem, senyora Coll? I per tant, la següent persona que ens ha demanat la paraula és el senyor Antonio Chánez. Si és una qüestió té un minut, si són dues té dos minuts.”

El senyor Chánez:

“Són dues qüestions, alcaldessa. Bona nit alcaldessa, regidors, regidores, ciutadans d'Esplugues. El primer només és transmetre al regidor i tinent d'alcalde, el senyor Giner, a petició dels veïns d'Esplugues, que a la carretera d'Esplugues, a l'alçada del número 32, on hi havia un antic CaixaMar, Cajamar, s'ha tret tots els seients que hi ha per la zona, i especialment la nostra gent de la tercera edat reclama que al més aviat possible es tornin a reubicar, perquè és una zona de pas que ells entenen que és on els agradaria seure per aquella zona, i només traslladar aquesta inquietud per part dels ciutadans d'Esplugues. Això per una banda.

Tinc una altra qüestió per al senyor Roger Pons, del Grup de Convergència i Unió... Perdó, no adscrit, perdoni vostè. Es una cuestión que le quería hacer, permítame que se la haga en castellano, ya que a usted le molesta que mi compañero Javier Mederos normalmente se exprese en lengua castellana. Yo le quería hacer una pregunta, y es que yo no sé si usted conoce algún territorio donde expresarse en su ayuntamiento en una lengua oficial... ¿Me escucha? ¿Sí, m'està escoltant? Val, gràcies. Yo no sé si expresarse en su ayuntamiento en una lengua oficial deba de ser recriminable, ya que se ha puesto usted a condenar las declaraciones del señor Pedro Sánchez, ahora tomamos la iniciativa y recriminamos las declaraciones de un regidor de este ayuntamiento. Eso es una cosa que ha reconocido usted mismo, ha dicho: «Como siempre le recrimino al señor Mederos que se exprese en lengua castellana, hoy le felicito.» Oiga, no le felicite por una cosa normal. El castellano, oiga, no es una epidemia que haya que erradicar en este país, es una cosa bien natural, porque es una lengua oficial, igual que usted se expresa en lengua catalana, y yo no le felicito, porque es una cosa perfectamente natural. Como ha leído la señora Oro en el artículo 14 de aquello que tiene usted allí, la Constitución española... Sí, sí, mírela, porque está vigente, por mucho que a algunos le moleste, si no ésa... ¿Perdón?”

La senyora alcaldessa:

“Acabi, si us plau, que ja porta més de dos minuts.”

El senyor Chánez:

“Sí, sí, acabo, acabo, presidenta, perdoni. Lo que le quería decir es que según el artículo 14 de la Constitución española, nadie puede ser discriminado por razones de raza, sexo, religión y otros, entendamos la lengua también. Gracias y buenas noches.”
(*Aplaudiments.*)

La senyora alcaldessa:

“Muy bien. El senyor Julio Roldán. Si té una qüestió un minut, si té dues, dos minuts.”

El senyor Roldán:

“Sí, bueno, tengo dos, pero lo voy a dejar en una para que la media hora cumpla, que llegue gente que normalmente no interviene.”

La senyora alcaldessa:
“Perfecto, señor Roldán.”

El senyor Roldán:

“Mire, es relativo al tanatorio, y la pregunta dice así. Dice: “La empresa Elysium Europa ha presentado un plan especial para la construcción de un tanatorio en un terreno calificado como equipamiento, en la Plaza Constitución de Esplugues, aprobado inicialmente el pasado 6 de junio. En Esplugues no hay plan de equipamientos para el municipio, ni ordenanza alguna que regule la instalación de actividades de este tipo, por lo que si otras empresas presentasen solicitudes de otros tanatorios en otros terrenos de equipamientos, el ayuntamiento, tal y como nos ha indicado en muchas ocasiones, debería tramitarlos, y si cumplen, aprobarlos.”

La pregunta para el equipo de gobierno es la siguiente: ¿Cómo es que Esplugues no dispone de un plan director de equipamiento a nivel municipal, que permita ordenar de forma adecuada a las necesidades de la ciudad la instalación de actividades como la de tanatorio u otras, cuya proliferación en terrenos de equipamientos impediría que el destino inicialmente previsto para estos terrenos se cumpliera?

Para los demás partidos y el regidor no adscrito, sería: ¿Consideran ustedes necesario que Esplugues disponga de ese plan de equipamiento global?
Ya está, buenas noches.”

La senyora alcaldessa:
“Senyor Javier Mederos.”

El senyor Mederos:

“Tenia dues preguntes, però també utilitzaré una, com el meu company, i, bé... Senyor Comellas, aniré molt ràpid. En primer lloc, vull felicitar els grups que han aprovat la proposta de Ciutadans al tema de transports, però la veritat és que m’ha sorprès. M’ha sorprès perquè un company de Sant Feliu m’acaba de passar un article en el qual, quan el Grup Local de Ciutadans a Sant Feliu va presentar aquesta proposta ciutadana, la van aprovar amb els vots de Convergència i Unió també. No entenc per què a Sant Feliu sí, i a Esplugues no. Això en primer lloc.

I en segon lloc, només una reflexió ràpida: estem d’acord amb què el finançament en el tema del transport s’ha de millorar, completament. Vostè diu: per què nosaltres estem ja demanant que es congelin les tarifes del 2015? Bé, jo li deixo una reflexió en l’aire: vostè està segur que l’any que ve, la gent ja serà rica? La gent ja tindrà diners suficients per poder afrontar aquest tipus de tarifes? És una qüestió social, res més, es tracta que la gent tingui uns transports dignes, i que pugui..., poder moure’s per tota la ciutat per poder buscar feina, per poder cercar feina, per poder, en definitiva, fer vida. Es tracta de reclamar, completament d’acord. Al Parlament estem fent les tasques per demanar al Govern central la millora del finançament del transport, que sé que és bastant lamentable, però, primer, per què en un lloc sí i en un altre no, i en segon lloc, és una qüestió social, és una qüestió per a la gent. Res més.”

La senyora alcaldessa:

“Molt bé. La senyora Laura Benito.”

La senyora Benito:

“Sí, buenas noches. También eran tres cuestiones, me voy a limitar nada más a dos.”

La senyora alcaldessa:

“Tres no podía.”

La senyora Benito:

“¿Perdón?”

La senyora alcaldessa:

“Tres no podía.”

La senyora Benito:

“Ah, no, no, es que eran para diferentes partidos –eran para diferentes partidos políticos– pero me voy a limitar a preguntarle al señor Figueras, de Esquerra Republicana, y otra cuestión será para el señor de Convergència i Unió.

Para el señor Figueras. Buenas noches, señor Figueras. En el Pleno del mes anterior, usted hizo una afirmación que no dejó muy clara, y que a nosotros realmente, a Ciudadanos, nos sorprendió y nos alarmó. La afirmación que usted efectuó también le tengo que decir, entre paréntesis tengo que hacerle esta anotación, a modo de anécdota, si usted quiere, y por aquello de la

transparencia, que no está en el acta del Pleno, no está subida en la web, con lo cual, hemos tenido que transcribirla a través del video que hemos podido ver de Televisión de Esplugues. Viene a decir así: «No votaremos nunca a favor de una partida de 15.000 euros, que ustedes –refiriéndose al Partido Socialista– presentan en esta modificación de crédito, porque a nuestro entender va destinada única y exclusivamente a pagar parte de su campaña electoral.» Me gustaría que nos aclarara qué partida es ésta de los quince mil euros, y qué quiso decir usted con esto. Esto por un lado.

Por otro lado, a los señores de Convergència i Unió, al señor Comellas, buenas noches. Señor Comellas, hacer un inciso nada más. Es incomprensible que un mismo partido vote sí en Sant Feliu, y en Esplugues no. O sea, no lo acabamos de entender, por qué es exactamente –exactamente– la misma propuesta que ha presentado Ciutadans aquí, en Esplugues, y en Sant Feliu. Y dicho esto, a nosotros nos gustaría que nos valorara un poco, como portavoz de Convergència i Unió en Esplugues, cómo ve usted la situación, la grave situación que está ahora viviendo ahora su partido, con los casos de corrupción, el caso Pujol, y con la dimisión del señor Duran i Lleida. Nos gustaría que nos valorara también el tema.
Gracias.”

La senyora alcaldessa:

“Bé. Demanarem xurros amb xocolata avui, perquè sembla que sortirem avui una mica tard. Bé, és per *distendir* una mica, perquè és molt llarg i...
La senyora Laura de Lucas té ara la paraula.”

La senyora de Lucas:

“Sí, hola, buenas noches, señora alcaldesa. Voy a ser muy breve. El Ayuntamiento de Esplugues de Llobregat ha firmado dos convenios con Rotary Club y Fundación Casal d’Avis, y crear una bolsa de pisos económicos de alquiler para familias en situación precaria. El Grupo Local de Ciutadans d’Esplugues quiere saber: primero, para tener derecho de acceso a estas viviendas, qué renta y requisitos generales deben de tener los solicitantes de las mismas; y segundo, en cuanto a las viviendas que ponen a disposición el Casal d’Avis, qué pensión y requisitos generales deben de percibir los solicitantes.
Gracias.”

La senyora alcaldessa:

“El senyor Francisco Brito.”

El senyor Brito:

“Buenas noches a todos. Yo quiero dar una información, porque aquí parece ser que nadie conoce la problemática del Pasaje Almendros. Aquí nadie sabe

nada –nadie sabe nada. Me refiero a la moción que ha presentado el Grupo del Partido Popular, ¿vale? Yo me voy a dirigir al señor Enric Giner, que es con el que hemos tenido todas las reuniones. Esto comenzó en el 2007, pero la problemática del Pasaje Almendros no viene del 2007, viene de hace veinticinco años ya, lo único que pasa es que se han ido poniendo parches, parches, parches, parches, y nunca se ha tomado la molestia de hacer un proyecto como el que ya está hecho, que lo tengo yo aquí, que lo tiene el señor Giner, y que nos lo presentó a la plataforma vecinal, con el plano de cómo quedaría después de la obra el Pasaje Almendros. Entonces, aquí nadie sabe nada, absolutamente nada.

En el 2008, los vecinos presentaron las bases en las que especificaban cómo quería ser remodelado el Pasaje. El 22 del 2 del 2008 reciben contestación, en la que se les comunica que usted ya encargó a los servicios técnicos municipales dicho proyecto, que lo tengo aquí, ¿vale? Resulta que, bueno, a lo largo del 2008 tenemos otra reunión con usted y con el arquitecto o técnico municipal, en la que nos presenta ya el plano de cómo quedaría el pasaje, etcétera, etcétera, finalizada la obra. En esta misma reunión se hace un presupuesto estimativo. Por la anchura y por la longitud se estima que la obra del pasaje Almendros puede costar alrededor de los 300.000 euros. Se habla de poner *panots*, etcétera, etcétera, tal, cual, y entonces se llega a la conclusión de que si se pone *panots*, a lo largo del tiempo y en la circulación de los vehículos que van a los diferentes vados, esos *panots* se moverían, y lo único que harían es hacer ruido. Y entonces, pues uno de nosotros, que estuvimos allí, dijimos: « ¿Y por qué no se hace de asfalto? » Estaba la señora María Mena también. « ¿Por qué no se hace de asfalto? », delimitando la zona que es peatonal de la zona vial, en diferentes colores. Con eso se abarataría el proyecto.

Bueno, pues nos emplazó usted. Dijo usted: «Bueno, este proyecto no se podrá hacer a lo mejor para el 2009, porque ya no es posible, pero para el 2010 se miraría de meterlo dentro de lo que son los presupuestos.» Palabras literales tuyas. Nosotros quedamos contentos, esperamos que nos dijera usted algún tema más, y en esta misma reunión usted indica lo mismo que he dicho antes, y en el mes de julio del 2009 los vecinos reciben una llamada de la señora María Mena, que les comunica que se aplaza la reunión por falta de agenda. Bien.

El 25 del 9 del 2009, los vecinos le remiten a usted un escrito en el que se le solicita la reunión que en su día se aplazó para el mes de julio, y se solicita para la primera quincena de octubre. Después de este escrito, no hemos tenido ninguna noticia al respecto, señor Enric, pero nada de nada. Parches, parches, parches. Reducción de jardineras, hemos quitado catorce jardineras, nos han puesto ustedes unas palmeras que corre el riesgo cualquier persona de que se le meta una punta en un ojo y se salte un ojo. En fin, que la cosa sigue ahí, y yo quería dar esta información a todos los regidores, porque el proyecto, señores, está presentado y está hecho, y el señor Giner nos lo presentó a la comisión vecinal del Pasaje Almendros. Y ésta es la información que yo quiero darle a todos, para que lo sepan. Y en consecuencia, ustedes obren para hacer lo que crean conveniente.”

La senyora alcaldessa:

“Gracias, señor Brito. La senyora Jessica Godoy.”

La senyora Godoy:

“Hola, buenas. A mí me gustaría, sobre todo por el tema de la moción, sobre todo sí que aclarar que en el punto 6, donde instamos a establecer un protocolo de actuación por parte de servicios sociales para que no haya los cortes de luz en el plazo máximo de una semana, es sencillamente que yo, como usuaria de servicios sociales –para ponerlo en conocimiento– el año pasado se estaba tardando dos meses en dar visitas. Este año, es cierto, se ha reducido y se está dando para un mes. De hecho, tenemos un compañero, que es Mauricio, que en su primera visita la ha tenido a principios de julio, y ha esperado tres semanas y dos días para la visita. De ahí que no era por nada, por ninguna cuestión, que sí que pedíamos que se arreglase como por una vía urgente, en una semana, porque sabemos que no es porque el ayuntamiento lo quiera sino porque el volumen de personas es inmenso, pero es real esto. Yo voy a servicios sociales, el año pasado dos meses, este año ha bajado a un mes, pero sigue siendo un mes. Y en primera visita un compañero nuestro, directo, que ha tenido que marchar, por desgracia, acaba de tener la visita a principios de julio, y tres semanas. De ahí que pidiéramos el protocolo de actuación rápido de una semana.

Y luego, por otra parte, en relación con servicios sociales, esto es como aportación, no es ninguna crítica sino como aportación como madre, sí me gustaría, que me he enterado que ahora para el mes de agosto se han hecho comedores para los niños que no tienen recursos. Bueno, para algunos niños. Yo eso lo agradezco mucho como madre, pero si puedo dar una pequeña aportación, para próximos años, como madre afectada que no cobra ningún tipo de ingreso, si puedo aportar algo, psicológicamente todos los que no tenemos ningún tipo, y más con hijos a cargo, estamos muy afectados porque no podemos darles lo que se merece cualquier niño, no se lo podemos ofrecer, y a mí me gustaría aportar que aparte de lo del comedor social, muy importante tanto para el bienestar del que está parado, que está hundido psicológicamente, y para que el niño, entre comillas, viva la máxima normalidad, y que viva igual que cualquier otro niño, que nos vemos sin medios económicos para nada, que sé que el tema de la piscina también se está tratando para los parados, para mirarlo, cosa que agradezco también, pero intentar que más que beca de comedor sea que los niños no se tengan que separar de sus familias para ir a comer, más bien hacer ayudas –como madre os lo pido– para que esos niños tengan las mismas situaciones que el resto de niños, y en vez de pasarlos en un comedor social solos, lo pasen con sus padres en su casa. Ayudas para comer en casa con sus padres.

Muchas gracias.”

(Aplaudiments.)

La senyora alcaldessa:

“El senyor Albert Álvarez. Senyor Álvarez.”

El senyor Álvarez:

“Buenas noches a todos menos a uno. Bueno, señor Roger Pons, si no le importa, ¿me podría mirar a la cara? Si tiene usted algo de educación, ¿me podría mirar a la cara? Hola, hola, el de la gorra. ¿Sabe usted cuantas horas tiene que trabajar un taxista para llevarse, en algunos casos como yo, que soy asalariado, cincuenta euros a mi casa? ¿Sabe cuántas horas tenemos que trabajar? En algunos casos, dieciocho horas. ¿Sabe los autónomos cuántos impuestos tienen que pagar, cuántos permisos tenemos que pagar, cuántas revisiones tenemos que pagar, cuánta seguridad social hay que pagar para que usted, que tiene un cargo público, coja una empresa totalmente ilegal y encima la promocióne? Usted no tiene ninguna vergüenza, usted no tiene derecho a estar ahí sentado, usted no es ningún ejemplo para esta sociedad, y seguramente –seguramente– si usted cogiera poder, acabaría como el presidente de su expartido, siendo un corrupto. Seguramente. Porque usted no tiene ningún tipo de sentimientos.

Los taxistas pagamos impuestos, pasamos todo tipo de controles, y usted se lo salta a la torera. De una multinacional que viene de Estados Unidos a cargárselo todo. «Consumo colaborativo», ¿qué es eso? ¿No pagar impuestos? ¿Sabe que si usted coge un coche de Uber y tiene un accidente, seguramente ese conductor, que no es profesional, ese seguro no le va a cubrir a usted? ¿Lo sabe? ¿Lo sabía? ¿Sabe que el sector del taxi hace más de dos años y medio que tiene la misma tecnología que esa empresa? ¿Lo sabía? Pues ya se lo digo yo.

Así que... (*Veus de fons.*) Le exigimos desde el Grupo de Élite Taxi que pida disculpas, se retracte, porque si no, va a sentir en el cogote la presión de nuestro grupo, que le puedo asegurar –le puedo asegurar– que podemos llegar a ser una pesadilla. Una pesadilla para muchos. Para muchos que no cumplen la ley, porque nosotros somos un taxi limpio –un taxi limpio– defendemos el taxi limpio, honrado, y usted no es honrado con lo que ha hecho. Así que, por favor, retráctese o le puedo asegurar, y esto se lo digo yo, me conocen como Tito, como Tito me conocen...”

La senyora alcaldessa:

“Abans que digui res, amenaces no.”

El senyor Álvarez:

“No, no, no es una amenaza, no es una amenaza... (*Remor de veus.*) Ya que te gustan tanto las redes sociales...”

La senyora alcaldessa:

“No, és que no consentim que vostès vinguin aquí a dir que no hi ha problema.”

El senyor Álvarez:

“Ya que le gustan tanto las redes sociales, nuestro grupo ahora mismo es muy mediático. Ya te daremos nosotros la publicidad que te mereces, no te preocupes, pero a nivel nacional, de España, que a día de hoy es el único país que tú tienes.

Gracias.”

(Aplaudiments.)

La senyora alcaldessa:

“El senyor José Fernández. Senyor José Fernández... *(Veus de fons.)*”

El senyor Fernández:

“Bueno, buenas noches.”

La senyora alcaldessa:

“Buenas noches, señor Fernández.”

El senyor Fernández:

“Yo hace dos meses vine aquí con otra persona, estuvimos la *regidora* de mi barrio, la Montserrat Zamora y el señor Giner, cosa que se ha cumplido, se ha cumplido lo que se acordó, tenemos una cosa pendiente, pero le agradezco a Enrique Giner, que es el regidor, el teniente de alcalde y regidor de Urbanismo, le agradezco como ciudadano que se haya cumplido esa reivindicación, nos queda la otra, que yo sé que también tendrá solución.

Gracias, señor Enrique.”

(Aplaudiments.)

La senyora alcaldessa:

“I han aplaudit i tot. No ens ho creiem, això. Miguel Omeche? No sé si lo he dicho bien. “

El senyor Omeche:

“Bueno, yo solo quería ratificar lo que han dicho mis compañeros de Élite, y también te quiero mirar a la cara y decírtelo, que no queremos políticos de esta manera –de esta manera– como eres tú, que no saben de lo que hablan. Porque mi coche se desinfecta una vez al año, eh?, y yo tengo que presentar... Tengo que tenerlo limpio, tengo mis inspecciones metropolitanas, eh?, que me cobran por eso, y tú parece que desconoces todo eso y hablas a la ligera.

Quiero preguntarte si es verdad que trabajas en una empresa tecnológica, y si recibes algún sobre de esa empresa llamada «Mugre», me parece que es.

Y también, al grupo parlamentario municipal quería hacerle dos observaciones. Tenemos dos paradas aquí, en Esplugues, de taxi. Una es en la clínica Diagonal. A ver si podíais hablar con la clínica Diagonal para que pusiera dos taxis dentro, porque muchas veces llegamos con gente enferma, cosa que esos de «Mugre» no harán en la vida, y no podemos recogerlos porque tenemos que dejarlos fuera. Entonces, a ver si ustedes pueden hablar con la clínica Diagonal y hacernos esa gestión. La parada que está allí también, en la clínica Diagonal, muchas veces se llena de personas, vehículos particulares, y no podemos parar allí, con lo cual, se desatiende también, llaman a emisoras comisionistas, que al cliente les sale más caro.

Y luego la parada de la Nestlé, a ver si pueden hacerla un poquito más grande, creo que se lo merecen.

Por todo esto muchas gracias, que es un ayuntamiento que colabora muy bien con el taxi.”

(Aplaudiments.)

La senyora alcaldessa:

“El senyor Eduard Doce.”

El senyor Doce:

“Em sap greu la polèmica aquesta que s’ha establert en referència als 300.000 euros. Potser no s’entén el que vol dir que s’accepti com una cosa normal que en un sòl en el que no hi ha cap obligació legal que el promotor hagi d’aportar una quantitat per compensar cap altra cosa, eh?, es doni per normal que s’aportin 300.000 euros. I a mi em sembla que això genera un conflicte d’interessos a tots els regidors d’aquest ajuntament. Em sembla que no es pot dir que aquests 300.000 euros siguin innocents. Aquests 300.000 euros són un esquer que afavoreix la posició favorable de l’ajuntament a acceptar coses que no tindria per què acceptar. Està acceptant que en comptes d’un 50 per cent d’ocupació, que és el màxim que s’ha donat en plans especials a Esplugues en aquest sector, es doni un 75. I això, l’única justificació que té és aquest suposat interès públic que apareguin uns diners.

Jo, quan pregunto si s’han fet comptes, estic demanant això justament, perquè em sembla que la funció, i dins de l’ajuntament hi ha tècnics per poder-ho fer, és valorar totes aquestes coses. A mi em sembla molt bé que els meus regidors defensin els interessos del comú dels ciutadans d’Esplugues, però els diners no cauen del cel, com tots sabem, perquè sí, sinó que els diners ens els donen perquè algú obté més diners d’aquests diners. Aquí no hi ha germanetes de la caritat, aquí hi ha empreses que vénen a buscar benefici, i jo demano a tots els portaveus dels grups polítics que ens diguin com veuen aquesta

qüestió, si els sembla compromès o no el fet que hi hagi aportacions que no siguin exigibles legalment, si això compromet o no la seva posició. I em semblarà molt bé que em diguin que no, eh?, em sembla magnífic.

Jo no estic parlant que això a vostès els representi un lucre personal, el que estic dient és que l'interès públic no es defensa igual dient: «Escolta, s'ha d'aprovar això –o no– i aquí no hi ha una compensació de 300.000 euros.» I no es mira igual quan es diu: «S'ha d'aprovar això o no, però és que ens donen 300.000 euros.» I em sembla que això, quan no està a dins de les coses que li serien exigibles a aquest promotor, si això no fos un sòl urbà consolidat, que s'estigués desenvolupant un sòl urbanitzable, això seria perfectament lògic, està recollit a la llei que l'ajuntament ha de participar de les plusvàlues que es generen, però això és un sòl urbà consolidat, i aquí no hi ha aquestes aportacions. I quan s'accepta com la cosa més normal del món que l'empresa ofereixi 300.000 euros, estem fent alguna cosa que a mi em sembla que ens estem equivocant.

Jo us demano a tots una reflexió en aquest aspecte. Us demano que, ara ho tenim, nosaltres hem fet unes al·legacions, us demano que feu aquesta... Retiro la pregunta, ja no us faré la pregunta, us la feu individualment tots i cadascun dels vint-i-un regidors. I vostè, senyora alcaldessa, sap que li tenim demanada l'oportunitat de poder parlar personalment, i aquesta és una cosa que volem exposar-li, sense cap mena de pressió, però pensem que aquest element certament és molt important, és definitiu.

Em sap molt greu el debat que hi ha hagut, perquè em sembla que no estem dient que aquí ningú s'hagi d'endur uns diners, però sí que em sembla que els interessos no estan ben defensats, els del comú, perquè el que hauria d'haver dit l'ajuntament, segons nosaltres, és l'ajuntament qui li ha demanat a aquesta empresa aquesta compensació, això no és una oferta de l'empresa. Llavors, automàticament l'ajuntament està entrant en un joc, i aquest joc és el que dóna després una sobreedificació d'aquesta parcel·la. I això, en el cas d'un altre emplaçament podria ser lògic, en aquest cas ens estan resultant uns paràmetres que són absolutament un disbarat. Estem col·locant un nyap a la Plaça de la Constitució.”

La senyora alcaldessa:

“El senyor Albert Pastor.”

El senyor Pastor:

“Hola, bona nit. Jo faig una referència als meus companys i al senyor Roger Pons, aquí present, hola. Jo he estat tres anys a l'atur, he estat sense cobrar un duro, he fet economia submergida, i jo m'he gastat quatre-cents euros per treure'm una credencial. Tinc un *jefe* que paga la meva seguretat social, paga els seus autònoms, paga totes les coses, i ho està fent legalment, igual que tots els que estem aquí, més els autònoms, que estan pagant tres-cents euros cada mes d'autònoms. I vostè està utilitzant una aplicació totalment il·legal, que no

ha pagat ningú cap tipus d'impost i no paga res de res, i el que estem demanant aquí és que vostè rectifiqui i que demani la dimissió com a persona i com a ésser humà que és. Dimiteixi ja d'una vegada, senyor Pons.

I una altra vegada, tornant al taxi, aquí molts taxistes hem col·laborat els dies de festa amb l'Hospital Sant Joan de Déu portant els familiars sense cobrar ni un duro, els nostres dies de festa, cosa que l'aplicació de la qual vostè fa promoció no fa. I ara, al setembre, aquí amb un company present, farem donació de sang. A veure si l'aplicació que vostè eleva o utilitza, a veure si fa això. Els taxistes som persones, companys, i ens recolzem entre tots.

Moltes gràcies i bona nit.”

(Aplaudiments.)

La senyora alcaldessa:

“Algú més em demana la paraula, però és que en això sí que sempre som molt estrictes, hem tingut un torn, les han demanades, i ara sí que hem de donar la resposta, em sap greu, i a més, és un quart d'una de la matinada, per si algú no s'havia adonat. De manera que farem el torn per respondre, perquè entenc que els grups es poden sentir interpel·lats. Ara sí, demano una mica de silenci perquè puguem donar aquestes respostes en unes condicions òptimes.”

El senyor Giner:

“Bé, doncs ara ens toca el torn a nosaltres. Respecte de la senyora Neus Oró, que ha marxat, ha fet una sèrie de manifestacions i reflexions que recollim, en aquest sentit.

Anna Coll ha fet una intervenció, no ens ha fet cap pregunta directament.

Antonio Cháñez, parla de l'avinguda de Cornellà, suposo... Carretera de Cornellà, eh? *(Veu de fons.)* Sí. Bé, mirarem, ho mirarem, eh?

Julio Roldán preguntava si hi havia un pla director d'equipaments. Com a tal, no tenim un pla director d'equipaments, eh? No posem en dubte que pugui tenir la seva utilitat, crec que cal valorar en un sentit o en un altre les conseqüències, avantatges, inconvenients, costos, implicacions, etcètera, eh? L'únic que hi ha, i ho saben, és el Pla general metropolità, que sí que és un pla d'equipaments, perquè afecta les zones que són d'equipaments, les que són zona verda, etcètera.

La senyora Laura de Lucas feia una pregunta sobre el tema dels convenis amb el Rotary i els barems per poder accedir a aquests pisos. I després, per altra banda, també hi ha una pregunta de la senyora Jessica Godoy sobre el # (5:11:48), que parlava del tema del protocol dels terminis per ser atesos als serveis socials, que contestarà la regidora Sara Forgas.”

La senyora Forgas:

“Laura, els pisos del Rotary i de la Fundació de la Félix Llobet, són famílies amb seguiment pels serveis socials, evidentment, i són famílies amb una renda per càpita mensual menor o igual al 45 per cent de l'IRSC. Sí? Que són 663,98 euros. *(Veü de fons.)* Vull dir que l'IRSC és... No m'he explicat bé. El 45 per cent del IRSC.

Jessica, mirarem el caso. En principio, la primera acogida está entre una semana, entre cinco días y siete días habitualmente. *(Veü de fons.)* Sí que es verdad que en casos de *seguiment*, evidentemente el plazo puede variar entre tres semanas, un mes o dos meses incluso, porque estamos hablando de *seguiment*, pero en primera acogida normalmente va entre cinco y siete días. Yo..., bueno, lo miraremos mañana, y espero que sea uh problema puntual, evidentemente.

Respecto de lo que decías del comedor de verano, lo que vamos a hacer con la Fundación Pere Tarrés en el mes de agosto. No es tanto un comedor, y lo repetiré, sino un casal, ¿vale? En principio, estamos hablando de un proyecto educativo donde en estos momentos tenemos veintidós plazas, se han ocupado dieciséis, y de estas dieciséis, solo catorce estarán en el casal y se quedaran a comer, y otros dos han decidido o han optado por lo quedarse a comer. Nosotros estamos bastante de acuerdo con eso que tú dices. En principio, estamos hablando del mes de verano, del mes de agosto, y lo que queremos es que los niños estén con sus familias. Por eso la otra alternativa es que hemos doblado la cantidad que se dará en los bancos de alimentos, para que en principio también quien quiera optar pueda estar en su casa comiendo con su familia. No sé si te refieres a eso.

(Veü de fons.)

Es que si está pasando eso, me lo estás trasladando tú, eh?, porque no es ni lo que me han informado, ni lo que hablamos, ni lo que hemos visto Pilar y yo cuando hemos ido a visitarlo, eh?”

(Veü de fons.)

La senyora alcaldessa:

“Jessica, es que no es pot intervenir. Avui el Ple ja sé que és un ple molt especial i molt original, i no el tornarem a tenir, però no es pot intervenir, és que no es pot. Ho dic perquè hem sentit molt bé el que has dit, hem pres nota, i, efectivament, si cal, nosaltres ens interessarem més, perquè hem fet visites i no era el cas, però jo crec que amb això ja hem donat resposta a la pregunta. Per tant, hem de saltar a la següent pregunta.”

El senyor Giner:

“La següent intervenció ha sigut del senyor Francisco Brito, que no hi és en aquest moment, i parlava del tema del Passatge Ametllers, no?, i quan hem explicat més o menys el tema, la història. No solament tenim un avantprojecte, que no és un projecte sinó un avantprojecte del Passatge Ametllers, tenim els d'altres carrers, el Carrer Alegria i altres. I, per tant, el que s'ha fet en aquest sentit, bé o malament, és aplicar criteris de prioritjació en funció del que s'estima unes necessitats urbanístiques de l'espai públic, pavimentacions,

etcètera. Bé, ens podem equivocar, però hem aplicat el pressupost d'inversions en aquelles urbanitzacions que entenem com a prioritàries. Això no vol dir que no hi hagi un llistat on hi ha moltíssimes actuacions, molts carrers.

Hem fet millores d'acord amb els veïns. La darrera visita que vam fer va ser amb el regidor de barri i amb la regidora també María Mena fa aproximadament uns tres mesos, per prendre una sèrie de mesures que ens van dir els veïns, i hi havia una comissió de veïns amb els que vam estar parlant, sobre temes de clavegueram, sobre temes d'enllumenat públic, i sobre el tema de la col·locació de les jardineres. Per tant, hem tingut contactes, eh? El motiu és aquest, vull dir, hi ha projectes i llistat de carrers i actuacions a l'espai públic, i s'han de prioritzar, bé o malament.

Sobre la intervenció de José Fernández, doncs gràcies per la seva intervenció, que jo faig extensiva a la regidora de barri. Era una actuació que teníem programada, i que hem pogut portar a terme. Queda encara el tema dels fils telefònics, que és una de les actuacions pendents.

I al senyor Miguel Omeche, que no sé si s'ha quedat o també ha marxat... Ha marxat. Era un tema de dues parades de taxi a Esplugues, concretament es parlava a veure si podia entrar-se o deixar els cotxes dins del recinte de la clínica Diagonal, que això dependrà molt directament d'ells però podem fer aquesta consulta, aquesta gestió, i també la possible ampliació de la parada de taxis davant de la Nestlé.

I finalment, el senyor Eduard Doce, pel que respecta directament a nosaltres, sobre el tema de la polèmica dels 300.000 euros, que se n'ha parlat a bastament i ja hem respost a aquesta pregunta, o a aquestes intervencions sobre aquest tema.

I finalment res més, hem pres nota que havia demanat vostè una entrevista amb l'alcaldeessa també.”

La senyora alcaldessa:

“Molt bé. Doncs amb això, a tres quarts d'una de la matinada, crec que abans d'aixecar la sessió desitjar a tots els membres de la corporació, a les persones que ens acompanyen, unes bones vacances, que ens retrobem al setembre, i ara sí, s'aixeca la sessió.”